

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΛΕΥΚΑΔΟΣ & ΙΘΑΚΗΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Αρ. Πρωτ.: 1206

Έν Λευκάδι, τῆ 30ῆ Σεπτεμβρίου 2018

Ἀγαπητά μου παιδιά,

«Ζοῦμε μόνο μιά φορά / μιά ἄν τό κάνουμε σωστά / ἄρκεῖ γιά νά περάσουμε καλά...», λέει ἕνα σύγχρονο νεανικό τραγούδι. Ἀπηχεῖ μιά ἀντίληψη, διάχυτη στήν κοινωνία μας. Οἱ πολλοί θεωροῦν πώς ὁ ἄνθρωπος, εἰδικά ὁ νέος, μπορεῖ ἢ καί πρέπει νά ζήσει τή ζωή του «στά ἄκρα», μέ ὁποιοδήποτε κόστος γιά τήν πνευματική του συγκρότηση καί πορεία· παρὰ τίς πτώσεις καί τίς ἐκπτώσεις στίς ὁποῖες μοιραῖα θά ὀδηγηθεῖ· χωρίς ὄρια καί φραγμούς, χωρίς νά διακρίνει παγίδες καί κινδύνους.

Εἶναι μιά λογική πού δέν ἀπέχει πολύ ἀπό τίς ἀντιλήψεις τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, πρῖν ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ μας στόν κόσμο. «Φάγωμεν, πῖωμεν· αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν», ἔλεγαν. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Α' Κορ. 15, 33) ἐπισημαίνει πώς θά ἔμοιαζε ἐλκυστικός ἕνας τέτοιος τρόπος ζωῆς, ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν· ἄν δέν ὑπῆρχε ἡ αἰωνιότητα γιά τόν ἄνθρωπο. «Χωρίς Θεό ὄλα επιτρέπονται...» Χωρίς τό σωτήριο χαλινάρι τῆς Πίστης ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ξεπέφτει ὄλο καί πιό χαμηλά...

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὅσο κι ἄν οἱ πολλοί κρατοῦν τά αὐτιά τους ἐρμητικά κλειστά, ἐπιμένει νά διασαλπίζει στούς ἀνθρώπους καί σήμερα καί πάντοτε «καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» τήν ἀλήθεια πού πράγματι σώζει καί ἐλευθερώνει· διαφυλάσσει ἀρύπωτο τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, κρατάει ὄρθια καί ἀλύγιστη τή νεανική ὑπαρξη:

Πράγματι «ζοῦμε μόνο μιά φορά». Μόνο πού ή ζωή και ή ὑπαρξή μας ἔχει ἀρχή χρονική, τή στιγμή τῆς σύλληψῆς μας στόν κόσμον, ἀλλά δέν ἔχει τέλος. Προεκτείνεται πέρα ἀπό τό βιολογικό θάνατον, μέ τήν προοπτική νά ἀπολαμβάνει τήν αἰώνια χαρά στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Πράγματι «ζοῦμε μόνο μιά φορά». Γι' αὐτό «ἄς ἔχει Νόημα» ή ζωή μας. Ἄς εἶναι πλημμυρισμένη ἀπό ἀγάπη γιά τό Θεό και τόν ἄνθρωπον· ταπείνωση και ἀνιδιοτέλεια· ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ και ἀγώνα γιά τήν τελείωσή μας· μετάνοια γιά τά λάθη μας και προσπάθεια νά οἰκοδομοῦμε στή ζωή μας, μέ κάθε μας κίνηση, μέ κάθε λόγο ἢ και μέ τούς λογισμούς μας.

Αὐτό τό Νόημα Ζωῆς πολλοί νέοι, πολλά παιδιά ἀναζητοῦν μάταια, κολυμπώντας δυστυχῶς στά θολά νερά τῆς ἀθεΐας, τῆς ἀσυδοσίας, τῶν ἐξαρτήσεων· ἐπιλέγοντας μιά ζωή χωρίς ὄρια, μιά μόνιμη κατάσταση ἀνεμελιᾶς και ἀποχαύνωσης, χωρίς νά προβληματίζονται μήπως τελικά «πήραμε τή ζωή μας λάθος» και χρειάζεται ν' ἀλλάξουμε ζωή, ὅπως θά 'θελε ὁ ποιητής.

Αγαπητά μου παιδιά,

Καλῶς ἦρθατε στήν Ἐνορία σας και στίς Παιδικές και Νεανικές τῆς Συντροφιάς πού ἀπό σήμερα ξεκινοῦν! Καλῶς ὀρίσατε στό Σπίτι σας μαζί μέ τούς γονεῖς και τούς φίλους σας!

Νά εἶστε χαρούμενοι και νά καυχιέσθε ἐν Κυρίῳ, διότι ἀξιωθήκατε ἀπό τά πρώιμα χρόνια τῆς ζωῆς νά γνωρίσετε Ἐκεῖνον πού δίνει Νόημα στή ζωή μας· Ἐκεῖνον πού χορηγεῖ και τήν ἴδια τή ζωή, τόν Χριστό μας!

Θά διαπιστώσετε –εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό– στή διάρκεια τῆς φετινῆς χρονιάς, κυρίως ὁμως στήν πορεία τῆς ζωῆς σας πῶς ἄξιζε τόν κόπον αὐτή σας ή ἐπιλογή.

Εὔχομαι εὐλικρινά, ὁ Χριστός μας νά σᾶς φανερώσει τό ἀληθινό Νόημα πού ἀναζητᾶτε και νά κρατάει πάντοτε τά μάτια τῆς ψυχῆς σας ἀνοιχτά, γιά νά τό διακρίνετε ὀλοκάθαρα στή ζωή σας, αἰώνια και ἀτελεύτητα!

Μέ πατρικές εὐχές και τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΣΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

† Ο Λευκάδος και Ιθάκης Θεόφιλος